

Kázeň z evanjel. večerných Služieb Božích, 30. 4. 2024, 18.00 hod., utorok
po 4. nedeli po Veľk. noci, Bratislava (NK), ES: 355, 525, 347, A 33, Žalm 98

Józua 6, 1 - 5: „¹ Jericho bolo dôkladne uzavreté pred Izraelcami. Nikto nevychádzal a nikto nevchádzal. ² Vtedy Hospodin povedal Józuovi: Hľa, dávam ti do rúk Jericho i s jeho kráľom a s udatnými bojovníkmi. ³ Obklúčte mesto; nech raz obídu mesto všetci bojovníci; to rob šesť dní. ⁴ Sedem kňazov nech poniesie sedem trúb z baraních rohov pred truhlou Hospodinovou. Na siedmy deň obídte mesto sedemkrát a kňazi nech zatrúbia na trúbach. ⁵ Keď budú dlho trúbiť na rohoch a počujete zvuk trúb, všetok ľud nech vykrične veľkým bojovým pokrikom; vtedy sa zrúti mestské hradby a ľud vystúpi hore, každý rovno vpred.“

Milí bratia a milé sestry!

Nedobytné a nepremožiteľné – ako pevná hradza na ďalšej ceste Božieho ľudu izraelského do zaslúbenej krajiny – takto sa Izraelcom javilo pred nimi ležiace mesto **Jericho**.

My sme tam vtedy neboli. Ale svojím spôsobom to poznáme. **Aj pred nami sa niektoré problémy vršia a zdajú nezdolateľné ako Jericho.** Aký problém alebo aké prekážka sa vám vybaví v mysli?

V 2. verši počujeme: „Hľa, dávam ti do rúk Jericho i s jeho kráľom a s udatnými bojovníkmi.“ Je to ohromujúca predpoveď: **nedobytné mesto bude porazené. Nie je takou nepremožiteľnou pevnosťou, akou sa javí.** Prečo? – Pretože **tak rozhodol Hospodin.**

Božia reč sa začína Hospodinovým nárokom na pozornosť a registrovanie. Akoby sa Józua mal zúčastniť dobývania Jericha iba ako divák. „**Hľa.**“

Nasleduje formula darovania: „Dávam ti do rúk Jericho.“ Boj je vopred vyhratý, Józua má tomu len veriť.

Hospodin sústreďuje Izraelcov na svoje pokyny a ich plnenie, aby neboli orientovaní ani na boj, ani na Jericho, ani na svoj strach.

Ako sa udeje, že Jericho bude dobyté?

Keby sme nevedeli, ako bude príbeh pokračovať, mysleli by sme na boj - na vojenský postup. No **dobytie Jericha sa deje celkom iným spôsobom - Božím spôsobom!** Kňazi a Boží ľud izraelský podľa Božích pokynov šesť a jeden deň obchádzajú mesto. Majú so sebou signálne trúby z baraních rohov. Na siedmy deň zaznie zvuk trúb a znie znova a znova. Dlhé trúbenie a k tomu bojový pokrik.

Popis zbraní izraelských bojovníkov vyzerá až komicky: trúby z baraních rohov a hlas - bojový pokrik. Z hľadiska vojenského to vtedy i dnes pôsobí smiešne. Nás to však učí vedieť sa smiať sami zo seba, **nebáť sa neprekonateľných prekážok, nenechať sa ochromiť svojimi protivníkmi.**

Celý boj je založený na zvuku, ktorý vydáva **Hospodin hlas**. Na Jeho pokyn sa zaznie **hlas trúb z baraních rohov** (šofar), ktoré zosilňujú Hospodinov hlas. A je tu aj **hlas ľudu**: veľký bojový pokrik - a to tiež na výslovný Hospodinov rozkaz.

Trúbenie sa podobá tomu, ktoré zaznelo **pred darovaním Božieho zákona** - Tóry (por. 2M 19, 13.16.19 a 2M 20 kap.)

na vrchu Sinaj. Teraz sa trúbi **pred darovaním krajiny** - navonok nedobytného, nepremožiteľného mesta Jericha.

Postup dobývania Jericha má priam liturgický - bohoslužobný ráz. Takto to vnímal Izrael. Rabíni nepochybujú, že dni obliehania Jericha: 6+1, sa skončili v deň šabatu. Rabi Avarvanel píše: „**Tak ako prvotný zázrak stvorenia sveta konal Boh šesť dní, aby ho v siedmy deň zavřil, tak prebiehalo aj dobývanie Jericha, aby bolo všetkým zrejmé, že ide o rovnakého autora.**“

V Jerichu sa uctieval Mesiac - lunárne božstvo. No nie ono má moc. Moc má Hospodin. Moc má bohoslužba Izraela - ak sa koná podľa Hospodinových nariadení, podľa Jeho svätého slova.

Józua sa dozvedá o páde hradieb a vstúpení do mesta ešte skôr, ako sa tak udeje. Hospodin o tom hovoril ako o niečom, čo už nastalo. Tým Józua kedysi a my dnes sme odvádzaní od toho, čo je dostupné očiam. **Ide o vieru. Vieru v Hospodinovo sväté slovo.**

Okolo mesta putujú nielen kňazi a ľud. **Okolo Jericha je nesená aj truhla zmluvy. Táto je znamením a ukazovateľom Božej prítomnosti.** A ukazuje i nám, že **je to Boh - a iba On - kto dobýva nedobytné mesto.**

My dnes nemáme žiadnu truhlu zmluvy, s ktorou by sme putovali okolo ohromných prekážok nášho života. **Máme však Božiu prítomnosť, ktorú nám prisľúbil Pán Ježiš Kristus.** On slúbil: „*Ajhlá, ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta*“ (Mt 28, 20b).

Tak ako v oných časoch, aj teraz pri nás je prítomný Pán, v ktorého vkladáme všetku svoju dôveru. On je Ten, kto nám ukazuje, čo máme robiť alebo hovoriť. **Pán berie do svojich rúk riešenie problému alebo vytvorenie cesty ako prejsť cez problém. Na tom sa od čias dobytia Jericha nič nezmenilo.**

Kiež aj nám stačí Božia prítomnosť! Len jej dôverujme. Áno,

Aj pri nás dnes ide o vieru v sväté Hospodinovo slovo. Prosme o ňu. Zápasme o ňu v modlitbách. Neprepočujme napomenutie z listu Júdovho (v. 3): „*Milovaní ... nútený som vám napísať*

a napomenúť vás, aby ste bojovali za vieru odovzdanú raz navždy svätým.“ Ved' čítame v L 18, 8: „*Ale keď príde Syn človeka,, či nájde vieru na zemi?*“ Amen.

S použitím myšlienok Karstena Vehrsa (FB 2023) a Jiřího Beneša (Jozue, vyd. Advent-Orion, Praha 2017): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**